

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

สตร. ส.ก.ธ.จ. โทร. ๔๑๘๘

ที่ พร๐๑๐๐/๑๕๓๓

วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การเทียบตำแหน่งและการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

๑) เรียน ปนร.

ผ่าน หน.ผต.นร.

๑. ข้อเท็จจริง

๑.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ สปน. ได้จัดสรรงบประมาณให้กับจังหวัด เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการกิจของ ก.ธ.จ. โดยให้ สป.มท. เบิกจ่ายแทน สปน. ได้แก่ ค่าวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ค่าอาหาร อาหารว่างและเครื่องดื่ม ค่าพาหนะของ ก.ธ.จ. และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ จังหวัดละ ๕๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยได้เพิ่มหลักเกณฑ์การเบิกค่าใช้จ่ายของ ก.ธ.จ. ให้สามารถเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงในการติดตามสอดส่องงาน/โครงการ และการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ได้ ทั้งนี้ การเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบการเบิกจ่ายงบประมาณของทางราชการ และเป็นไปตามมติที่ประชุม ก.ธ.จ. แต่ละคณะ

๑.๒ สตร. ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๑๐/๒๐๘๐ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรียน ปนร. ผ่าน หน.ผต.นร. เพื่อพิจารณาการเทียบตำแหน่ง ก.ธ.จ. ซึ่ง หน.ผต.นร. พิจารณาแล้วมีข้อสั่งการให้นำเรื่องการเทียบตำแหน่ง ก.ธ.จ. เสนอที่ประชุม ผต.นร. โดย สตร. ได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอที่ประชุม ผต.นร. เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ซึ่งที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นควรเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงให้กรรมการ ก.ธ.จ. ในอัตรา ๒๔๐ บาทเท่ากันทุกคน เพื่อไม่ให้เกิดการลักลั่น เนื่องจากดำรงตำแหน่ง ก.ธ.จ. เหมือนกัน โดยมอบหมายให้ สตร. ทารื้อกับกรมบัญชีกลางในเรื่องดังกล่าว เพื่อให้การเบิกค่าใช้จ่ายเป็นไปตามระเบียบการเบิกจ่ายงบประมาณของทางราชการ (เอกสาร ๑)

๒. ระเบียบ/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด (ก.ธ.จ.) ประกอบด้วย ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งมีเขตอำนาจในจังหวัดเป็นประธาน ผู้แทนภาคประชาสังคม ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน เป็นกรรมการ ทำหน้าที่สอดส่องและเสนอแนะการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานของรัฐในจังหวัดให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓/๑

๒.๒ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๘ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๕ ได้กำหนดคุณสมบัติของกรรมการผู้แทนภาคประชาสังคม กรรมการผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่น และกรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน (เอกสาร ๒)

๒.๓ พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖ บัญญัติว่า “หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรมขึ้นไปมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ไปราชการ...

ไปราชการตามความจำเป็นและประหยัดภายใต้หลักเกณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ หัวหน้าส่วนราชการดังกล่าวอาจอกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณรายจ่ายเพื่อควบคุมค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการให้มีการใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นและประหยัดได้

มาตรา ๗ วรรค ๔ บัญญัติว่า ผู้เดินทางไปราชการซึ่งมิได้เป็นข้าราชการให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดเทียบตำแหน่งระดับของข้าราชการพลเรือน เพื่อให้ผู้นั้นเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามอัตราของตำแหน่งระดับที่เทียบ (เอกสาร ๓)

๒.๔ หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๖/ว ๑๐๔ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๑ เรื่องการเทียบตำแหน่ง ข้อ ๓ กำหนดว่า “การเทียบตำแหน่งบุคคลภายนอกซึ่งมิได้เป็นข้าราชการ และมีตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือจากที่กระทรวงการคลังได้เทียบตำแหน่งไว้แล้ว ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณในการพิจารณาโดยคำนึงถึงตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน คุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้มาช่วยปฏิบัติราชการ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและประโยชน์ต่อทางราชการ” (เอกสาร ๔)

๒.๕ หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๖/ว ๑๐๕ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๑ เรื่องการเทียบตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของท้องถิ่น ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการเทียบตำแหน่งทางการเมืองของท้องถิ่น โดยให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๒.๕.๑ ผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาเทศบาล นายกเทศมนตรี ประธานสภาเมืองพัทยา และนายกเมืองพัทยา ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เท่ากับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง

๒.๕.๒ ผู้ดำรงตำแหน่งรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองประธานสภาเทศบาล รองนายกเทศมนตรี เทศมนตรี รองประธานสภาเมืองพัทยา รองนายกเมืองพัทยา ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เท่ากับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น

๒.๕.๓ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๒.๕.๑ และ ๒.๕.๒ ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เท่ากับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ (เอกสาร ๕)

๓. การดำเนินการ

๓.๑ สปน. ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๑๐/๑๒๓๔ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงกรมบัญชีกลาง เพื่อขอหารือเกี่ยวกับการเทียบตำแหน่งและการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ดังนี้

๓.๑.๑ สปน. สามารถเทียบตำแหน่ง ก.ธ.จ. โดยพิจารณาจากคุณสมบัติที่กำหนดตามระเบียบฯ โดยเทียบตำแหน่งให้กรรมการที่เป็นข้าราชการบำนาญให้ใช้สิทธิในตำแหน่งสุดท้ายที่รับราชการ และกรรมการผู้แทนภาคประชาสังคมและผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน เทียบตำแหน่งในระดับชำนาญการพิเศษได้หรือไม่ อย่างไร

๓.๑.๒ เนื่องจากงบประมาณในการดำเนินงานของ ก.ธ.จ. มีจำกัด และเพื่อมิให้เกิดความลักลั่นในการปฏิบัติงานของ ก.ธ.จ. สปน. จะกำหนดให้กรรมการที่เทียบตำแหน่งแล้วมีสิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงในอัตราวันละ ๒๗๐ บาท ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงในอัตราวันละ ๒๔๐ บาท ได้หรือไม่ อย่างไร (เอกสาร ๖)

๓.๒ กรมบัญชีกลาง ได้มีหนังสือที่ กค ๐๔๐๘.๔/๒๔๘๐๔ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ตอบข้อหารือของ สปน. ดังนี้

๓.๒.๑ กรณีการเทียบตำแหน่งให้กับ ก.ธ.จ. ที่เป็นบุคคลภายนอกเพื่อประโยชน์ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ นั้น หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณสามารถใช้ดุลยพินิจพิจารณาเทียบตำแหน่งได้ตามนัยมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกา ประกอบหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๖.๖/ว ๑๐๔ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๑

๓.๒.๒ กรณีงบประมาณในการดำเนินงานของ ก.ธ.จ. มีจำนวนจำกัด ประกอบกับเพื่อมิให้เกิดความลักลั่นในการเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางของ ก.ธ.จ. หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณก็สามารถใช้ดุลยพินิจกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของ ก.ธ.จ. ได้ตามความจำเป็นและประหยัด ตามนัยมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกา ดังกล่าว (เอกสาร ๗)

๔. ข้อพิจารณา

สตร. พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางในการติดตามสอดส่องงาน/โครงการและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ให้กับ ก.ธ.จ. ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกที่มาปฏิบัติหน้าที่สอดส่องและเสนอแนะการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานของรัฐในจังหวัดให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นไปตามที่ระเบียบฯ กำหนด และเป็นไปตามข้อหารือของกรมบัญชีกลาง ในกรณีที่เป็นการของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณสามารถใช้ดุลยพินิจพิจารณาเทียบตำแหน่งและกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามความจำเป็นและประหยัด จึงเห็นสมควรดำเนินการ

๔.๑ เทียบตำแหน่งให้กับกรรมการผู้แทนภาคประชาสังคม และกรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน ดังนี้

๔.๑.๑ กรรมการ ก.ธ.จ. ที่เป็นข้าราชการบำนาญ ให้ใช้สิทธิในตำแหน่งสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

๔.๑.๒ กรรมการผู้แทนภาคประชาสังคม และกรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน ให้เทียบตำแหน่งได้ในระดับชำนาญการพิเศษ

๔.๒ กรณีที่มีกรรมการบางท่านมีสิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการในอัตรา ๒๗๐ บาท/คน/วัน ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้ในอัตรา ๒๔๐ บาท/คน/วัน เท่ากันทุกคน เนื่องจากงบประมาณที่ สปน. ได้รับจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของ ก.ธ.จ. มีจำกัด และเพื่อมิให้เกิดความลักลั่นในการปฏิบัติงานของ ก.ธ.จ. ที่ดำรงตำแหน่งกรรมการเหมือนกัน ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางที่ สปน. กำหนด (เอกสาร ๘)

๕. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ ตามข้อ ๔ และ สตร. จะได้แจ้งเวียนให้ ผต.นร.

ในฐานะประธาน ก.ธ.จ. ทราบต่อไป

๐๐๑๐/๑๖๐๘

๒๕๖๐-๐๗-๒๖

เมื่อ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ (๑๕:๐๐ น.)
ได้ติดต่อขอทราบข้อเท็จจริง

(นางสาวอารียา ไกรทอง)

นวค.นผ.ชพ. รกน. ผชช.ตตอ. รกท.

ผอ.สตร.

(นางสมิตรา อติศัพท์)

ผอ.สตร.

(นายจิรัช มูลทองโรย)

(นายจิรายุ นันท์ธรร)

หน.ผต.นร.

๐๕ ๕-๑-๒๕๖๐

ป.นร.

๑๖ ๕-๑-๖๐

(๑๑๕)

16 ๓๐ 2560

**หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางของคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด
ในการเดินทางไปสวดส่งงาน/โครงการ และการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่**

เนื่องจากงบประมาณที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้รับจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด (ก.ธ.จ.) มีจำกัดและเพื่อมิให้เกิดความลักลั่นในการปฏิบัติงานของ ก.ธ.จ. ที่ดำรงตำแหน่งกรรมการเหมือนกัน จึงเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางของ ก.ธ.จ. ในการเดินทางไปสวดส่งงาน/โครงการ และการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ ดังนี้

๑. การเดินทางไปสวดส่งงาน/โครงการ และการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ ต้องเป็นไปตามมติที่ประชุม ก.ธ.จ.
๒. ให้ ก.ธ.จ. เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางไปราชการในอัตรา ๒๔๐ บาทต่อวัน เท่ากันทุกคน
๓. การนับเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้นับตั้งแต่เวลาออกจากสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติจนกลับถึงสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติ แล้วแต่กรณี
๔. เวลาเดินทางไปราชการ กรณีมิได้มีการพักแรมหากนับได้ไม่ถึง ๒๔ ชั่วโมงและส่วนที่ไม่ถึงนั้นนับได้เกิน ๑๒ ชั่วโมง ให้ถือเป็น ๑ วัน เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงได้ ๒๔๐ บาท
๕. กรณีเวลาเดินทางไปราชการ นับได้ไม่เกิน ๑๒ ชั่วโมง แต่เกิน ๖ ชั่วโมงขึ้นไป ให้ถือเป็นครึ่งวัน เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงได้ ๑๒๐ บาท

ส่วนที่อุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ..... สตร. ส.ก.ธ.จ. โทร. ๔๑๘๘

ที่ นร ๐๑๑๐/๒๐๕๐ วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง การเทียบตำแหน่งคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด

เรียน ปนร.

ผ่าน พน.ผต.นร.

๑. ข้อเท็จจริง

๑.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ สปน. ได้จัดสรรงบประมาณให้กับจังหวัด เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการกิจของ ก.ธ.จ. โดยให้ สป.มท. เบิกจ่ายแทน สปน. ได้แก่ ค่าวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ค่าอาหาร อาหารว่างและเครื่องดื่ม ค่าพาหนะของ ก.ธ.จ. และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ จังหวัดละ ๕๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยได้เพิ่มหลักเกณฑ์การเบิกค่าใช้จ่ายของ ก.ธ.จ. ให้สามารถเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงในการติดตามสอดส่องงาน/โครงการ และการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ได้ ทั้งนี้ การเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบการเบิกจ่ายงบประมาณของทางราชการ และเป็นไปตามมติที่ประชุม ก.ธ.จ. แต่ละคณะ

๑.๒ จากการประสานงานเป็นการภายในกับเจ้าหน้าที่ของกรมบัญชีกลาง เพื่อหารือเกี่ยวกับการเทียบตำแหน่งในการเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงให้กับ ก.ธ.จ. ซึ่งเป็นบุคคลภายนอก ได้รับแจ้งว่ากระทรวงการคลังได้ทำการเทียบตำแหน่งบางตำแหน่งไว้แล้ว ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๖/ว ๑๐๔ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๑ และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๖/ว ๑๐๕ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๑ สำหรับการเทียบตำแหน่งให้กับ ก.ธ.จ. อาจพิจารณาจากคุณสมบัติของกรรมการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมได้ ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกในกรณีที่มีกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ โดยการเทียบตำแหน่งดังกล่าวให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ ซึ่งปัจจุบันมี ก.ธ.จ. ทั่วประเทศ จำนวน ๑,๐๘๓ คน แบ่งเป็นกรรมการผู้แทนภาคประชาสังคม จำนวน ๕๙๓ คน กรรมการผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่น จำนวน ๒๔๕ คน และกรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน จำนวน ๒๔๕ คน

๒. ระเบียบ/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด (ก.ธ.จ.) ประกอบด้วย ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งมีเขตอำนาจในจังหวัดเป็นประธาน ผู้แทนภาคประชาสังคม ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน เป็นกรรมการ ทำหน้าที่สอดส่องและเสนอแนะการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานของรัฐในจังหวัดให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓/๑

๒.๒ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๘ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๕ ได้กำหนดคุณสมบัติของกรรมการผู้แทนภาคประชาสังคม กรรมการผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่น และกรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน (เอกสาร ๑)

๒.๓ พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗ วรรค ๔ บัญญัติว่า ผู้เดินทางไปราชการซึ่งมิได้เป็นข้าราชการ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดเทียบกับตำแหน่งระดับของข้าราชการพลเรือน เพื่อให้ผู้นั้นเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามอัตราของตำแหน่งระดับที่เทียบ (เอกสาร ๒)

๒.๔ หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๖/ว ๑๐๔ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๑ เรื่องการเทียบตำแหน่ง ข้อ ๓ กำหนดว่า “การเทียบตำแหน่งบุคคลภายนอกซึ่งมิได้เป็นข้าราชการ และมีตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือจากที่กระทรวงการคลังได้เทียบตำแหน่งไว้แล้ว ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณในการพิจารณาโดยคำนึงถึงตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน คุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้มาช่วยปฏิบัติราชการ เพื่อให้เกิดความเหมาะสม และประโยชน์ต่อทางราชการ” (เอกสาร ๓)

๒.๕ หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๖/ว ๑๐๕ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๑ เรื่องการเทียบตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของท้องถิ่น ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการเทียบตำแหน่งทางการเมืองของท้องถิ่น โดยให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๒.๕.๑ ผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาเทศบาล นายกเทศมนตรี ประธานสภาเมืองพัทยา และนายกเมืองพัทยา ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เท่ากับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง

๒.๕.๒ ผู้ดำรงตำแหน่งรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองประธานสภาเทศบาล รองนายกเทศมนตรี เทศมนตรี รองประธานสภาเมืองพัทยา รองนายกเมืองพัทยา ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เท่ากับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น

๒.๕.๓ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๒.๕.๑ และ ๒.๕.๒ ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เท่ากับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ (เอกสาร ๔)

๓. ข้อพิจารณา

สตร. พิจารณาแล้วเห็นว่า การเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงในการติดตามสอดส่องงาน/โครงการ และการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ให้กับ ก.ธ.จ. ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกที่มาปฏิบัติหน้าที่ สอดส่องและเสนอแนะการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานของรัฐในจังหวัดให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามที่ระเบียบฯ กำหนด สมควรเทียบตำแหน่ง โดยคำนึงถึงตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน คุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้มาช่วยปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามนโยบายราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม โดยที่กระทรวงการคลังได้เทียบตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของท้องถิ่นไว้แล้ว ในขั้นนี้ จึงเห็นควรเทียบตำแหน่งให้กับกรรมการผู้แทนภาคประชาสังคม และกรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน โดยพิจารณาจากคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) กรรมการ ก.ธ.จ. ที่เป็นข้าราชการบำนาญ ให้ใช้สิทธิในตำแหน่งสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

(๒) กรรมการผู้แทนภาคประชาสังคม และกรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน ให้เทียบตำแหน่งได้ในระดับชำนาญการพิเศษ

๔. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ ตามข้อ ๓ และ สตร. จะได้แจ้งเวียนให้ ผต.นร. ในฐานะประธาน ก.ธ.จ. ทราบต่อไป

เสธ/กธ/นร.ว. นร.

Stang
Wong

(นางสมิตรา อติศัพท์)

ผอ.สตร.

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด
พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจำนวน วิธีการสรรหา และการปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด เพื่อให้การสอดส่องและเสนอแนะการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานของรัฐ ในจังหวัดเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามมาตรา ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ แผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ประธาน” หมายความว่า ประธานกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด

“อำเภอ” หมายความว่า รวมถึง กิ่งอำเภอ

“นายอำเภอ” หมายความว่า ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

“กลุ่มประชาสังคม” หมายความว่า กลุ่มประชาชนที่รวมตัวจัดตั้งขึ้นหรือที่หน่วยงานของรัฐ สนับสนุน และให้หมายความรวมถึงองค์กรชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยสภาองค์กรชุมชน และองค์กรภาค ประชาสังคมอื่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย

* “สมาชิกสภาท้องถิ่น” หมายความว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

** “สมาชิกสภาเทศบาล” หมายความว่า สมาชิกสภาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรูปแบบการ ปกครองลักษณะพิเศษ ยกเว้นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

“ภาคธุรกิจเอกชน” หมายความว่า สมาคมการค้า หอการค้าจังหวัด และสภาอุตสาหกรรมจังหวัด

“สมาคมการค้า” หมายความว่า สมาคมการค้าตามกฎหมายว่าด้วยสมาคมการค้าและสมาคมที่ได้ จัดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการประกอบการค้า อุตสาหกรรม ธุรกิจการเงิน หรือการประกอบธุรกิจอื่นใด

“หอการค้าจังหวัด” หมายความว่า หอการค้าจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยหอการค้า

* ข้อ ๓ นิยาม สมาชิกสภาท้องถิ่น แก้ไขโดย ข้อ ๓ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๗๖ ง หน้า ๑ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔)

** ข้อ ๓ นิยาม สมาชิกสภาเทศบาล เพิ่มเติมโดย ข้อ ๔ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๗๖ ง หน้า ๑ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔)

“สภาอุตสาหกรรมจังหวัด” หมายความว่า สภาอุตสาหกรรมจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า

(๑) ราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

(๒) รัฐวิสาหกิจ

(๓) องค์การมหาชน

(๔) หน่วยงานอื่นของรัฐที่อยู่ในกำกับของฝ่ายบริหาร

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

คณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด

ข้อ ๕ ในจังหวัดหนึ่งนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัดคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ธ.จ.” ประกอบด้วยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งมีเขตอำนาจในจังหวัดเป็นประธาน และผู้แทนภาคประชาสังคม ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนในจังหวัดนั้น เป็นกรรมการ จำนวนกรรมการใน ก.ธ.จ. แต่ละแห่งให้เป็นไปตามเกณฑ์ในข้อ ๖

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่ง ทำหน้าที่รองประธาน

ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีตามที่ประธานเสนอเป็นเลขานุการหนึ่งคนและผู้ช่วยเลขานุการหนึ่งคน และแต่งตั้งข้าราชการในจังหวัดนั้นตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอเป็นผู้ช่วยเลขานุการหนึ่งคน

ให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการซึ่งเป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดทำวาระการประชุมและงานธุรการอื่นตามที่ประธานมอบหมาย รวมทั้งจัดทำแผนงานการประชุม ก.ธ.จ. เพื่อเสนอให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรียื่นของงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และให้ผู้ช่วยเลขานุการซึ่งเป็นข้าราชการในจังหวัดมีหน้าที่รับผิดชอบประสานงานกรรมการในจังหวัด เชิญประชุม จัดสถานที่ประชุม และงานธุรการอื่นตามที่ประธานมอบหมาย

ข้อ ๖ จำนวนกรรมการใน ก.ธ.จ. ให้ถือเกณฑ์จำนวนอำเภอของแต่ละจังหวัด ดังต่อไปนี้

(๑) จังหวัดที่มีไม่เกินสิบอำเภอ ให้มีกรรมการจำนวนไม่เกินสิบสี่คน ประกอบด้วยประธานและผู้แทนภาคประชาสังคมไม่เกินเจ็ดคน ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นสามคน และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนสามคน เป็นกรรมการ

(๒) จังหวัดที่มีตั้งแต่สิบเอ็ดอำเภอแต่ไม่เกินสิบห้าอำเภอ ให้มีกรรมการจำนวนสิบหกคน ประกอบด้วยประธาน และผู้แทนภาคประชาสังคมเก้าคน ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นสามคนและผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนสามคนเป็นกรรมการ

(๓) จังหวัดที่มีตั้งแต่สิบหกอำเภอแต่ไม่เกินยี่สิบอำเภอ ให้มีกรรมการจำนวนสิบแปดคน ประกอบด้วยประธาน และผู้แทนภาคประชาสังคมเก้าคน ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นสี่คน และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนสี่คนเป็นกรรมการ

(๔) จังหวัดที่มีตั้งแต่ยี่สิบเอ็ดอำเภอขึ้นไป ให้มีกรรมการจำนวนยี่สิบคน ประกอบด้วยประธาน และผู้แทนภาคประชาสังคมสิบเอ็ดคน ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นสี่คน และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนสี่คนเป็นกรรมการ

ในกรณีที่มีการจัดตั้งอำเภอขึ้นใหม่อันอาจทำให้จำนวนกรรมการที่จะพึงมีของจังหวัดเปลี่ยนไป ให้กรรมการที่อยู่ในตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนครบวาระ โดยไม่ต้องดำเนินการสรรหากรรมการเพิ่มเติม

ในกรณีที่มีการจัดตั้งจังหวัดขึ้นใหม่อันอาจทำให้จำนวนกรรมการที่จะพึงมีของจังหวัดเดิมเปลี่ยนไป ให้กรรมการของจังหวัดเดิมที่มาจากอำเภอที่เหลืออยู่คงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนครบวาระ โดยไม่ต้องดำเนินการสรรหากรรมการเพิ่มเติม

กรรมการผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นตาม (๑) และ (๒) ประกอบด้วยผู้แทนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคน ผู้แทนสมาชิกสภาเทศบาลหนึ่งคน และผู้แทนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน

กรรมการผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นตาม (๓) และ (๔) ประกอบด้วยผู้แทนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคน ผู้แทนสมาชิกสภาเทศบาลหนึ่งคน และผู้แทนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสองคน

ข้อ ๗ ให้นายอำเภอดำเนินการสรรหากรรมการผู้แทนภาคประชาสังคมของอำเภอโดยประกาศกำหนดการรับสมัครผู้เข้ารับการสรรหา ปิดไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน

ประกาศตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแนวทางปฏิบัติที่ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกำหนดซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) วันรับสมัคร
- (๒) สถานที่รับสมัคร
- (๓) จำนวนผู้แทนภาคประชาสังคมของอำเภอนั้น
- (๔) เอกสารหรือหลักฐานการสมัคร
- (๕) วันประชุมเพื่อเลือกกันเองของผู้สมัคร

ข้อ ๘ กรรมการผู้แทนภาคประชาสังคมต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสมาชิกของกลุ่มประชาสังคมที่มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนา ส่งเสริม หรืออนุรักษ์ พันธุ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อมของชุมชนนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครเข้ารับการสรรหา หรือเป็นบุคคลซึ่งเป็นที่ยอมรับจากประชาชนในชุมชนนั้นว่าเป็นผู้มีความรู้และความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนา ส่งเสริม หรืออนุรักษ์พันธุ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม

(๒) มีสัญชาติไทย

(๓) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันสมัครเข้ารับการสรรหา

(๔) มีภูมิลำเนาหรือมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎรในเขตอำเภอมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครเข้ารับการสรรหา

(๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

* ข้อ ๖ วรรค สาม วรรคสี่ และวรรคห้า เพิ่มเติมโดย ข้อ ๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๗๖ ง หน้า ๑ และ หน้า ๒ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔)

(๖) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๗) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือเป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้ทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๙) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่หน่วยงานของรัฐในจังหวัดนั้น เป็นคู่สัญญา หรือในกิจการที่กระทำให้แก่หน่วยงานของรัฐในจังหวัดนั้น หรือที่หน่วยงานของรัฐในจังหวัดนั้นจะกระทำ

ข้อ ๙ เมื่อครบกำหนดเวลารับสมัครตามข้อ ๗ แล้ว ให้นายอำเภอจัดประชุมผู้สมัครเข้ารับการสรรหา เพื่อเลือกกันเองให้ได้ผู้แทนภาคประชาสังคมของอำเภอจำนวนหนึ่งคน และแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ

* ข้อ ๑๐ ให้นายอำเภอดำเนินการสรรหากรรมการผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นของอำเภอนั้น โดยวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเขตอำเภอใดเป็นผู้แทนประเภทสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดของอำเภอนั้น เว้นแต่อำเภอที่มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมากกว่าหนึ่งคน ให้นายอำเภอจัดประชุมสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตอำเภอเพื่อเลือกกันเองให้ได้ผู้แทนประเภทสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคน และแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ

(๒) แจ้งให้ประธานสภาท้องถิ่นแต่ละแห่งในเขตอำเภอ ยกเว้นประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด จัดประชุมสมาชิกสภาท้องถิ่นเพื่อเลือกกันเองให้ได้ผู้แทนแห่งละหนึ่งคน

(๓) จัดประชุมผู้ที่ได้รับเลือกตาม (๒) เพื่อเลือกกันเองให้ได้ผู้แทนประเภทสมาชิกสภาเทศบาลหนึ่งคน และผู้แทนประเภทสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน และแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ

ข้อ ๑๑ กรรมการผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นต้องดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นในระหว่างปฏิบัติหน้าที่กรรมการ

** ข้อ ๑๒ การประชุมเพื่อเลือกกันเองตามข้อ ๙ ให้ผู้เข้าร่วมประชุมคนหนึ่งลงคะแนนเลือกผู้เข้าร่วมประชุมจำนวนสองชื่อ ให้ผู้ได้รับคะแนนมากที่สุดเป็นผู้แทนภาคประชาสังคมของอำเภอนั้น ในกรณีที่มิได้ผู้ได้รับคะแนนมากที่สุดเท่ากันหลายคน ให้นายอำเภอจัดให้ผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันจับสลาก เพื่อให้ได้ผู้แทนภาคประชาสังคมของอำเภอนั้นหนึ่งคน

การประชุมเพื่อเลือกกันเองตามข้อ ๑๐ (๑) และ (๓) ให้ผู้เข้าร่วมประชุมในประเภทสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประเภทสมาชิกสภาเทศบาล และประเภทสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ละประเภทลงคะแนนเลือกผู้เข้าร่วมประชุมในประเภทเดียวกันจำนวนสองชื่อ ให้ผู้ได้รับคะแนนมากที่สุดในแต่ละประเภทเป็นผู้แทนประเภทสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้แทนประเภทสมาชิกสภาเทศบาล และผู้แทนประเภทสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของอำเภอนั้น ในกรณีที่มิได้ผู้ได้รับคะแนนมากที่สุดเท่ากันหลายคน ให้นายอำเภอจัดให้ผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันจับสลาก เพื่อให้ได้ผู้แทนประเภทสมาชิก

* ข้อ ๑๐ แก้ไขโดย ข้อ ๖ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๗๖ ง หน้า ๒ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔)

** ข้อ ๑๒ แก้ไขโดย ข้อ ๗ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๗๖ ง หน้า ๒ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔)

พระราชกฤษฎีกา
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
พ.ศ. ๒๕๒๖
(แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๘ พ.ศ. ๒๕๕๓)

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๖
เป็นปีที่ ๓๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.๒๕๒๖”
มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๖ เป็นต้นไป
มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘

(๒) พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘

บรรดา กฎ ข้อบังคับ และระเบียบอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชกฤษฎีกานี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ และข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่าย เว้นแต่ลูกจ้างชาวต่างประเทศที่มีสัญญาจ้าง

“ภูมิลาเนาเดิม” หมายความว่า ท้องที่ที่เริ่มรับราชการ กลับเข้ารับราชการใหม่ หรือได้รับการบรรจุเป็นลูกจ้างครั้งแรกหรือครั้งสุดท้ายแล้วแต่กรณี

“บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า บุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะและร่วมอาศัยอยู่กับผู้เดินทางไปราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) คู่สมรส

(๒) บุตร

(๓) บิดามารดาของผู้เดินทางและหรือบิดามารดาของคู่สมรส

(๔) ผู้ติดตาม

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ลักษณะ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรมขึ้นไป มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงบประมาณรายจ่าย เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามความจำเป็นและประหยัดภายใต้หลักเกณฑ์ และอัตราการจ่ายตามพระราชกฤษฎีกานี้ ส่วนวิธีการเบิกจ่ายนั้นให้ปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ทั้งนี้หัวหน้าส่วนราชการดังกล่าวอาจออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณรายจ่ายเพื่อควบคุมค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ให้มีการใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นและประหยัดก็ได้

มาตรา ๗ ผู้เดินทางไปราชการซึ่งเป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้เดินทางไปราชการซึ่งมีสัญญาบางส่วนราชการกำหนดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการไว้เป็นอย่างอื่น ให้เบิกค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในสัญญา

ผู้เดินทางซึ่งเป็นข้าราชการที่มีตำแหน่ง ชั่ว หรือศกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ หรือไม่มีกฎหมายกำหนดตำแหน่งของผู้นั้นเทียบไว้กับตำแหน่งระดับของข้าราชการพลเรือน ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดเทียบตำแหน่งกับตำแหน่งระดับของข้าราชการพลเรือน เพื่อประโยชน์ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้

ผู้เดินทางไปราชการซึ่งมิได้เป็นข้าราชการ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดเทียบกับตำแหน่งระดับของข้าราชการพลเรือน เพื่อให้ผู้นั้นเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามอัตราของตำแหน่งระดับที่เทียบ

มาตรา ๘ สิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปราชการ หรือวันที่ออกจากราชการ แล้วแต่กรณี

ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางอนุมัติระยะเวลาในการเดินทางไปราชการ ตามความจำเป็นและเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๘/๑ ถ้าผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้าหรือไม่สามารถเดินทางกลับท้องที่ตั้งสำนักงานปกติเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ เพราะมีเหตุส่วนตัว โดยได้รับอนุมัติให้ลาพักหรือลาพักผ่อนตามระเบียบว่าด้วยการนั้น และได้รับอนุมัติระยะเวลาดังกล่าวจากผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดด้วยแล้ว ให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามที่พระราชกฤษฎีกานี้กำหนดไว้ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติราชการตามคำสั่งของทางราชการแล้ว

ฉบับที่ 1908
วันที่ 25 ก.ย. 51
วันที่ 14.40

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
เลขรับ 18662 วันที่ 25 ก.ย. 51
เวลา 09:33
ที่ กค0406.6/ว104
ลว.22 ก.ย. 51

ที่ กค 0406.6/ว 404

กระทรวงการคลัง
ถนนพระราม 6 กทม.10400

๒๒ กันยายน 2551

เรื่อง การเทียบตำแหน่ง

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

- อ้างถึง 1. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/13649 ลงวันที่ 25 มีนาคม 2526
2. หนังสือกระทรวงการคลัง ส่วนที่ 150 ลงวันที่ 28 กันยายน 2535
3. หนังสือกระทรวงการคลัง ส่วนที่ 32 ลงวันที่ 5 เมษายน 2536
4. หนังสือกระทรวงการคลัง ส่วนที่ 48 ลงวันที่ 14 มิถุนายน 2536
5. หนังสือกระทรวงการคลัง ส่วนที่ 8 ลงวันที่ 26 มกราคม 2538
6. หนังสือกระทรวงการคลัง ส่วนที่ 44 ลงวันที่ 9 มิถุนายน 2546
7. หนังสือกรมบัญชีกลาง ส่วนที่ 18 ลงวันที่ 13 มกราคม 2547
8. หนังสือกระทรวงการคลัง ส่วนที่ 56 ลงวันที่ 22 มีนาคม 2548
9. หนังสือกรมบัญชีกลาง ส่วนที่ 24638 ลงวันที่ 5 กันยายน 2548
10. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0409.7/ว 28 ลงวันที่ 18 เมษายน 2549

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. บัญชีการเทียบตำแหน่งบุคคลภายนอก จำนวน 1 ชุด
2. แบบรายละเอียดขอเทียบตำแหน่ง จำนวน 1 ชุด

ตามที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งบุคคลภายนอกซึ่งมิได้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง และการเทียบตำแหน่งลูกจ้างเท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน เพื่อประโยชน์ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามนัยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามหนังสือกระทรวงการคลังและหนังสือกรมบัญชีกลางที่อ้างถึง 1 - 10 เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และได้จัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนชั้นใหม่ ทำให้หลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งบุคคลภายนอกซึ่งมิได้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง และการเทียบตำแหน่งลูกจ้างเท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ซึ่งกำหนดให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามระดับตำแหน่งที่กระทรวงการคลังได้เทียบไว้แล้ว ไม่สามารถปฏิบัติได้ นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า เพื่อให้การเทียบตำแหน่งบุคคลภายนอกดังกล่าวเท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสอดคล้องกับการกำหนดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งของ

/ข้าราชการพลเรือน ...

ข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 เห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งผู้เดินทางไปราชการซึ่งมิได้เป็นข้าราชการ เพื่อประโยชน์ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามนัยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามบัญชีการเทียบตำแหน่งที่แนบ ทั้งนี้

1. การเทียบตำแหน่งบุคคลภายนอกซึ่งมิได้เป็นข้าราชการและมีกฎหมายอื่นกำหนดสิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการสูงกว่าระดับที่กระทรวงการคลังเทียบให้ก็ให้ใช้สิทธิในระดับตำแหน่งที่กฎหมายนั้นกำหนด

2. การเทียบตำแหน่งบุคคลภายนอกซึ่งมิได้เป็นข้าราชการและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในหน้าที่ซึ่งกระทรวงการคลังได้เทียบตำแหน่งไว้แล้ว เกินกว่า 1 ตำแหน่งให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณในการพิจารณาเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ในประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งที่ไม่เกินกว่าที่กระทรวงการคลังได้เทียบตำแหน่งไว้แล้ว

3. การเทียบตำแหน่งบุคคลภายนอกซึ่งมิได้เป็นข้าราชการและมีตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือจากที่กระทรวงการคลังได้เทียบตำแหน่งไว้แล้ว ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณในการพิจารณาโดยคำนึงถึงตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน คุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้มาช่วยปฏิบัติราชการ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและประโยชน์ต่อทางราชการ

4. การเทียบตำแหน่งบุคคลภายนอกซึ่งมิได้เป็นข้าราชการในระดับสูงกว่าที่กระทรวงการคลังได้เทียบตำแหน่งไว้แล้ว ให้ส่วนราชการขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังพร้อมทั้งส่งรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลที่ขอเทียบตำแหน่งตามแบบรายละเอียดขอเทียบตำแหน่งที่แนบ

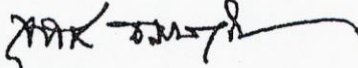
5. ให้ยกเลิกหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งบุคคลภายนอกซึ่งมิได้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง และการเทียบตำแหน่งลูกจ้างเท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ตามหนังสือกระทรวงการคลังและหนังสือกรมบัญชีกลางที่อ้างถึง 1 - 10

ทั้งนี้ การเทียบตำแหน่งบุคคลดังกล่าวให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่มิประกาศของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามมาตรา 131 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ส่ง สบค.
ส่ง สดพ.
ส่ง ผบพ.
On
25 Dec. 2557

ขอแสดงความนับถือ

(นายอุทิศ ธรรมวาทีน)
รองปลัดกระทรวงการคลัง

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายได้และหนี้สิน

กรมบัญชีกลาง

สำนักกฎหมาย

กลุ่มอนุนิติพิเศษ

โทรศัพท์ 0 2273 9024 ต่อ 6601

โทรสาร 0 2273 9543

พิมพ์ใน ๕ หน้า (ฉบับทดลอง)

บัญชีการเทียบตำแหน่งบุคคลภายนอก
แบบหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0406.6/ว 104 ลงวันที่ ๒๒ กันยายน 2551

ลำดับที่	ตำแหน่ง	เทียบกับข้าราชการ พลเรือนประเภทและระดับตำแหน่ง
	ข้าราชการการเมืองและข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง	
1.	นายกรัฐมนตรี	ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง
2.	รองนายกรัฐมนตรี	ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง
3.	รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการทบวง	ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง
4.	รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง และรัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง	ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง
5.	ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรี ที่ปรึกษารัฐมนตรี และที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง
6.	เลขาธิการนายกรัฐมนตรี	ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง
7.	รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง	ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง
8.	โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง
9.	รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับต้น
10.	เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับต้น
11.	ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น
12.	เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง และเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง	ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับต้น
13.	ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง และผู้ช่วยเลขานุการ รัฐมนตรีว่าการทบวง	ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น
14.	ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา และที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง
15.	ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา และที่ปรึกษารองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง
16.	เลขานุการประธานรัฐสภา เลขานุการรองประธานรัฐสภา เลขานุการประธานวุฒิสภา เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร เลขานุการรองประธานวุฒิสภา และเลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับต้น
17.	เลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น

ลำดับ	ตำแหน่ง	เทียบกับข้าราชการ พลเรือนประเภทและระดับตำแหน่ง
พนักงานรัฐวิสาหกิจซึ่งดำรงตำแหน่ง		
18.	ผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ และผู้จัดการ	ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง
19.	รองผู้ว่าการ และผู้ช่วยผู้ว่าการ	ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับต้น
20.	ผู้อำนวยการฝ่าย และผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่าย	ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น
21.	ผู้อำนวยการกอง (หัวหน้ากอง) และผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง หัวหน้าแผนก และผู้ช่วยหัวหน้าแผนก ประจำแผนก และหัวหน้าหมวด	ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ
23.	กรรมการผู้ช่วยรัฐมนตรี และผู้ช่วยรัฐมนตรี	ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง
24.	ประธานที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี หรือประธานที่ปรึกษารัฐมนตรี	ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง
25.	ที่ปรึกษารัฐมนตรีซึ่งมิได้มีตำแหน่งกำหนดไว้และไม่ได้รับเงินเดือน	ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น
26.	กำนัน	ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น
27.	ผู้ใหญ่บ้าน	ตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับอาวุโส
28.	แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครอง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบ และกรรมการหมู่บ้าน ที่มีใบกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำตำบล	ตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน
คณะสื่อมวลชน		
29.	หัวหน้าข่าวหรือบรรณาธิการคอลัมน์นิสต์	ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
30.	นักข่าว หรือนักประชาสัมพันธ์	ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ
31.	ลูกจ้างทุกประเภท	ตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน

ลำดับ	ตำแหน่ง	เทียบกับข้าราชการ พลเรือนประเภทและระดับตำแหน่ง
	พนักงานราชการ	
32.	กลุ่มงานบริการและกลุ่มงานเทคนิค	ตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน
33.	กลุ่มงานบริหารทั่วไป เริ่มรับราชการ - 9 ปี 10 - 17 ปี 17 ปี ขึ้นไป	ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ
34.	กลุ่มงานวิชาชีพเฉพาะ เริ่มรับราชการ - 9 ปี 10 - 17 ปี 17 ปี ขึ้นไป	ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ
35.	ผู้ที่ได้รับคำตอบแทนในอัตราสูงสุดของบัญชีอัตราคำตอบแทน กลุ่มงานเชี่ยวชาญเฉพาะ เริ่มรับราชการ - 4 ปี 5 - 10 ปี 10 ปี ขึ้นไป ผู้ที่ได้รับคำตอบแทนในอัตราสูงสุดของบัญชีอัตราคำตอบแทน	ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ
36.	กลุ่มงานเชี่ยวชาญพิเศษ	ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ

แบบรายละเอียดขอเทียบตำแหน่ง

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	วุฒิและประวัติการศึกษาโดยย่อ และปีที่สำเร็จการศึกษา	ตำแหน่งปัจจุบัน	อัตรา เงินเดือน	สถานที่ปฏิบัติงาน ปัจจุบันและแผนภูมิ การแบ่งงาน	ระยะเวลา	ประวัติการทำงาน ที่ผ่านมา	หมายเหตุ

ผบ.ท.
รับที่ 1454
วันที่ 30 ก.ค. 31
เวลา 15.32

สำนักงานปลัดกระทรวง
เลขรับ 19002 วันที่ 30 ก.
เวลา 10:11
ที่ กค0406.6/า105
ลว.22 ก.ย. 51

ที่ กค 0406.6/ว 105

กระทรวงการคลัง
ถนนพระราม 6 กทม. 10400

๒๒ กันยายน 2551

เรื่อง การเทียบตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของท้องถิ่น

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ส่วนที่ ๒๒ ที่ กค 0409.7/ว 56 ลงวันที่ 22 มีนาคม 2548

ตามที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของท้องถิ่นเท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน เพื่อประโยชน์ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ไปราชการตามนัยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และได้กำหนดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนชั้นใหม่ ทำให้หลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งบุคคลดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติได้นั้น

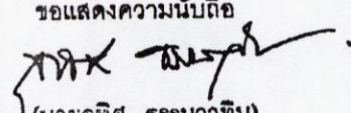
กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งผู้เดินทางไปราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ได้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของท้องถิ่น เท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 เพื่อประโยชน์ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามนัยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

1. ตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่น
 - 1.1 ระดับ 1-2 เทียบเท่ากับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน
 - 1.2 ระดับ 3-5 เทียบเท่ากับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน
 - 1.3 ระดับ 6-7 เทียบเท่ากับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
 - 1.4 ระดับ 8 เทียบเท่ากับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น
 - 1.5 ระดับ 9 เทียบเท่ากับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง
 - 1.6 ระดับ 10 เทียบเท่ากับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง

2. ตำแหน่งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของท้องถิ่น ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้
- 2.1 ผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาเทศบาล นายกเทศมนตรี ประธานสภาเมืองพัทยา และนายกเมืองพัทยา ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เท่ากับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง
- 2.2 ผู้ดำรงตำแหน่งรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองประธานสภาเทศบาล รองนายกเทศมนตรี เทศมนตรี รองประธานสภาเมืองพัทยา รองนายกเมืองพัทยา ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เท่ากับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น
- 2.3 ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ 2.1 และข้อ 2.2 ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เท่ากับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
3. ให้ยกเลิกการเทียบตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของท้องถิ่นเท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามหนังสือกระทรวงการคลังที่อ้างถึง ทั้งนี้ การเทียบตำแหน่งบุคคลดังกล่าวให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่มิประกาศของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา 131 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ส่ง สคพ.
ส่ง ผบพ.
อ.ร.ร. 30.พ.ร.ร.
(นางวรรณวิสา กล่อมวงศ์)
เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ 6
ปฏิบัติราชการแทน ผอ.สอธ.

ขอแสดงความนับถือ

(นายอุทิศ ธรรมวาทีน)
รองปลัดกระทรวงการคลัง
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

กรมบัญชีกลาง
สำนักกฎหมาย
กลุ่มอนุนิติพิเศษ
โทรศัพท์ 0 2273 9024 ต่อ 6601
โทรสาร 0 2273 9543

วันที่ 11 มิ.ย. 2551

๗/ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับการเทียบตำแหน่งและการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐
๒. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ด้วยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๕/๑ กำหนดให้ “ในจังหวัดหนึ่งนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัดคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า ก.ธ.จ. ทำหน้าที่สอดส่องและเสนอแนะ การปฏิบัติการกิจของหน่วยงานของรัฐในจังหวัดให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓/๑ ก.ธ.จ. ประกอบด้วยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีเขตอำนาจในจังหวัดเป็นประธาน ผู้แทนภาคประชาสังคม ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่ง ผู้บริหาร และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน ทั้งนี้ จำนวน วิธีการสรรหา และการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.ธ.จ. ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี” รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ขอเรียนว่า ปัจจุบันมี ก.ธ.จ. ทั่วประเทศ จำนวน ๗๖ คณะ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑,๐๘๓ คน (ไม่รวมประธาน และฝ่ายเลขานุการซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่จากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จำนวน ๒ คน และเจ้าหน้าที่จากจังหวัด จำนวน ๑ คน) และโดยที่ ก.ธ.จ. เป็นผู้แทนที่มาจากภาคประชาชน ปฏิบัติหน้าที่ในการสอดส่องและเสนอแนะการปฏิบัติการกิจของหน่วยงานของรัฐในจังหวัดให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ กำหนด ในการนี้ เพื่อให้ ก.ธ.จ. สามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ ตามที่ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนด ซึ่งจะต้องดำเนินการเพื่อเทียบตำแหน่งตามพระราชกฤษฎีกา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๖/ว ๑๐๔ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๑ ข้อ ๓ “การเทียบตำแหน่งบุคคลภายนอกซึ่งมิได้เป็นข้าราชการและมีตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือจากที่กระทรวงการคลังได้เทียบตำแหน่งไว้แล้วให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณในการพิจารณาโดยคำนึงถึงตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน คุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้มาช่วยปฏิบัติราชการ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและประโยชน์ต่อทางราชการ” สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงขอหารือกรมบัญชีกลาง ดังนี้

๑. การเทียบตำแหน่งให้กับ ก.ธ.จ. ในส่วนของกรรมการผู้แทนภาคประชาสังคม และกรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน ซึ่งเป็นการเทียบตำแหน่งนอกเหนือจากที่กระทรวงการคลังได้เทียบตำแหน่งไว้แล้ว ดังนี้

๑.๑ กรรมการ ก.ธ.จ. ที่เป็นข้าราชการบำนาญ ให้ใช้สิทธิในตำแหน่งสุดท้ายที่รับราชการ

๑.๒ กรรมการผู้แทนภาคประชาสังคม และกรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน เทียบตำแหน่งในระดับชำนาญการพิเศษ

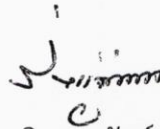
/จึงขอหารือ...

จึงขอหารือว่า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีสามารถดำเนินการเทียบตำแหน่ง ก.ธ.จ. ตามข้อ ๑ โดยพิจารณาจากคุณสมบัติที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมกำหนด ได้หรือไม่ อย่างไร

๒. เมื่อดำเนินการเทียบตำแหน่งตามข้อ ๑ แล้ว กรณีมีกรรมการบางท่าน ที่ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ซึ่งมีสิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงในอัตรา ๒๗๐ บาท/คน/วัน แต่เนื่องจากงบประมาณที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้รับจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของ ก.ธ.จ. มีจำกัด และเพื่อมิให้เกิดความลักลั่นในการปฏิบัติงานของ ก.ธ.จ. ที่ดำรงตำแหน่งกรรมการเหมือนกัน จึงขอหารือว่าสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจะกำหนดให้กรรมการ ก.ธ.จ. ที่มีสิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงในอัตรา ๒๗๐ บาท/คน/วัน เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงการเดินทางไปราชการในอัตรา ๒๔๐ บาท/คน/วัน เท่ากันทุกคน ได้หรือไม่ อย่างไร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลเป็นประการใด กรุณาแจ้งให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบในโอกาสแรกด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายจิรายุ นันท์ธราธร)

หัวหน้าผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักตรวจราชการ

โทร. ๐ ๒๒๘๓ ๔๑๘๘

โทรสาร ๐ ๒๒๘๓ ๔๑๙๓ - ๔

ตรวจ/

- ร.ป.ร./ก.ท.ค.ร./.....
- ผอ.สำนักก.ร./.....
- ผอ.ส่วน.....
- ก.ท.ค.ร./.....
ร่าง/.....
พิมพ์/.....
ชื่อเล่น/.....

สำนักพระราชวัง

รับ ๒๕๓๖

วันที่ ๒๐ ก.ค. ๒๕๖๐

เวลา ๑๖.๓๐

กรมบัญชีกลาง

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
เลขรับ ๑๐๕๓๕
วันที่ ๒๐ ก.ค. ๖๐
เวลา ๑๕.๓๕

ที่ กค ๐๔๐๘.๔/๒๕๕๐๔

ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๕๐๐

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ตอบข้อหารือเกี่ยวกับการเทียบตำแหน่งและการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ที่
กค
๒๐ ก.ค. ๖๐

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ส.ก.๑๐๐

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ส่วนที่สด ที่ นร ๐๑๑๐/๑๒๓๔ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๕/๑ กำหนดให้ในจังหวัดหนึ่งนอกจากกรุงเทพมหานคร มีคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัดคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ธ.จ.” เพื่อทำหน้าที่สอดส่องและเสนอแนะการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานของรัฐในจังหวัดให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและเป็นไปตามหลักการที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งในปัจจุบันมี ก.ธ.จ. จำนวน ๗๖ คณะ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑,๐๘๓ คน โดย ก.ธ.จ. มีองค์ประกอบซึ่งเป็นผู้แทนมาจากภาคประชาชนที่จะต้องดำเนินการเทียบตำแหน่งเพื่อให้สามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงขอหารือในประเด็นเกี่ยวกับการเทียบตำแหน่ง ดังนี้

๑. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีสามารถเทียบตำแหน่ง ก.ธ.จ. โดยพิจารณาจากคุณสมบัติที่กำหนดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเทียบตำแหน่งให้กรรมการที่เป็นข้าราชการบำนาญใช้สิทธิในตำแหน่งสุดท้ายที่รับราชการ และกรณีกรรมการผู้แทนภาคประชาสังคมและผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน เทียบตำแหน่งในระดับชำนาญการพิเศษได้หรือไม่ อย่างไร

๒. เนื่องจากงบประมาณในการดำเนินงานของ ก.ธ.จ. มีจำกัด และเพื่อมิให้เกิดความลักลั่นในการปฏิบัติงานของ ก.ธ.จ. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจะกำหนดให้กรรมการที่เทียบตำแหน่งแล้ว มีสิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงในอัตราวันละ ๒๗๐ บาท ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงในอัตราวันละ ๒๔๐ บาท ได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

๑. พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

มาตรา ๖ หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรมขึ้นไปมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามความจำเป็นและประหยัดภายใต้หลักเกณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ หัวหน้าส่วนราชการดังกล่าวอาจอกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณรายจ่ายเพื่อควบคุมค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการให้มีการใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นและประหยัดก็ได้

มาตรา ๗ วรรคสี่ ผู้เดินทางไปราชการซึ่งมิได้เป็นข้าราชการ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดเทียบกับตำแหน่งระดับของข้าราชการพลเรือน เพื่อให้ผู้นั้นเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามอัตราของตำแหน่งระดับที่เทียบ ซึ่งกระทรวงการคลังได้กำหนดการเทียบตำแหน่งบุคคลภายนอกตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๖/ว ๑๐๔ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๑ ข้อ ๓ กำหนดให้การเทียบตำแหน่งบุคคลภายนอกซึ่งมิได้เป็นข้าราชการและมีตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือจากที่กระทรวงการคลังได้เทียบตำแหน่งไว้แล้วให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณในการพิจารณาโดยคำนึงถึงตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน คุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้มาช่วยปฏิบัติราชการ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและประโยชน์ต่อทางราชการ

๒. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๘ (๑) กำหนดให้ผู้เดินทางไปราชการในราชอาณาจักรเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางในลักษณะเหมาจ่าย โดยผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส ลงมา ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ ลงมา ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ในอัตรา ๒๔๐ บาทต่อวันต่อคน และผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตำแหน่งประเภทบริหาร หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ในอัตรา ๒๗๐ บาทต่อวันต่อคน

๓. กรณีตามข้อหารือข้อ ๑ นั้น เห็นว่า การเทียบตำแหน่งให้กับ ก.ธ.จ. ที่เป็นบุคคลภายนอก เพื่อประโยชน์ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ นั้น หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณสามารถใช้ดุลยพินิจพิจารณาเทียบตำแหน่งได้ตามนัยมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกา ประกอบหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๖/ว ๑๐๔ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๑

๔. กรณีตามข้อหารือข้อ ๒ นั้น เห็นว่า หากปรากฏข้อเท็จจริงว่า งบประมาณในการดำเนินงานของ ก.ธ.จ. มีจำนวนจำกัด ประกอบกับเพื่อมิให้เกิดความสับสนในการเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางของ ก.ธ.จ. หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณก็สามารถใช้ดุลยพินิจกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของ ก.ธ.จ. ได้ตามความจำเป็นและประหยัด ตามนัยมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกา ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน นว.ผอ.นร.

เพื่อโปรดทราบ และ สด.ธกค
อธิบดีกรมการคลัง

ขอแสดงความนับถือ

Mr. Mr.

(นางสาวพรวิไล เดชอมรชัย)

ที่ปรึกษาด้านพัฒนาระบบการเงินการคลัง
ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

(นางสมิตรา อติศัพท์)

ผอ.สตร.

20 ก.ค. 2560

กองคำตอบแทนและประโยชน์เกื้อกูล

กลุ่มงานบริหารค่าใช้จ่าย

โทร. ๐ ๒๑๒๗ ๗๒๖๑

โทรสาร ๐ ๒๑๒๗ ๗๒๖๐

๓. นว/กคย.วิ

๕ - สว. ส.กค. อธิบดีกรมการคลัง

(นางสมิตรา อติศัพท์)

ผอ.สตร.

21 ก.ค. 2560

๕.

- ทราบ

- ฝ่าย ๒ ดำเนินการต่อไป

๕๗.

(นายสุชาติ อุตสาหกิจ)

นอ. ๖๗ ๓๓. ๓๓๓

ผอ. ๘๓ ๕๕.

24 ก.ค. 2560

(นายจิรายุ นันทธรร)

หัวหน้าผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๕๕ ก.ค. ๖๐

๖. กรมการคลัง

๕๕

นางสาวรุ่งนภา อภัยสุคนธ์

นพ. ๕๕-๕๕๕

25 ก.ค. 2560